

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 2, artikel 6, leden 1 en 3, en artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat een gerecht, dat is aangezocht in een strafzaak en tegelijkertijd gedaagde is in een procedure over een vordering tot schadevergoeding die een verdachte in deze strafzaak heeft ingesteld en die is gebaseerd op een onrechtmatige handeling van dit gerecht of van een gerecht dat de rechtsopvolger daarvan in dezelfde of een andere strafzaak is, bij de uitoefening van zijn taak, of dat schadeplichtig zou zijn wanneer de vordering zou worden toegewezen, geen onafhankelijk of onpartijdig gerecht in de zin van het Unierecht is?
- 2) Zo ja, moeten de genoemde Unierechtelijke bepalingen dan aldus worden uitgelegd dat een dergelijk gerecht de strafprocedure niet mag voortzetten en in de zaak ook geen uitspraak mag doen, en wat zijn de gevolgen voor de procedurele en materiële handelingen van dit gerecht, wanneer het het wrakingsverzoek niet zou toewijzen omdat het zich niet partijdig acht?
- 3) Moeten artikel 2, artikel 6, leden 1 en 3, en artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat afbreuk wordt gedaan aan de onafhankelijkheid van een gerecht dat wordt opgeheven bij de aangenomen wijziging van de Zakon za sadebnata vlast (Bulgaarse wet op de rechterlijke organisatie) (DV nr. 32 van 26 april 2022, die op 27 juli 2022 in werking zal treden), waarbij de gerechten echter de behandeling van de zaken tot dat tijdstip moeten voortzetten en ook daarna de behandeling moeten voortzetten van zaken waarin reeds preliminaire zittingen hebben plaatsgevonden, wanneer de opheffing van het gerecht wordt gemotiveerd met de waarborging van het grondwettelijke beginsel van de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en de bescherming van de in de grondwet verankerde rechten van de burgers, maar niet naar behoren wordt uiteengezet, uit welke feiten blijkt dat deze beginselen werden aangetast?
- 4) Moeten de genoemde Unierechtelijke bepalingen aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen nationale voorschriften als die van de Zakon za sadebnata vlast (DV nr. 32 van 26 april 2022, die op [27] juli 2022 in werking zullen treden), die resulteren in de volledige opheffing van (de bijzonder strafrechter als) een onafhankelijke instantie van de Bulgaarse rechterlijke macht wegens voormelde redenen en in overplaatsing van de rechters van dit gerecht (met inbegrip van de rechter van de rechtsprekende formatie die de specifieke strafzaak behandelt) naar andere gerechten in het hele land (die zich ook ver van hun huidige standplaats kunnen bevinden), zonder dat de betreffende plaats vooraf is bepaald, zonder toestemming van de rechters en overeenkomstig de uitsluitend voor deze rechters bij wet vastgestelde beperkingen met betrekking tot het maximale aantal rechters dat bij een rechterlijke instantie herbenoemd mag worden?
- 5) Zo ja, en gelet op de voorrang van het Unierecht, welke procedurele handelingen moeten dan worden uitgevoerd door de rechters bij de gerechten die worden opgeheven. Wat zijn de gevolgen daarvan voor de procedurele beslissingen van het gerecht dat wordt opgeheven in de zaken die tot een einde moeten worden gebracht en voor de eindbeslissingen in die zaken?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op
10 juni 2022 — Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland
Limited / Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)**

(Zaak C-376/22)

(2022/C 359/33)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited

Verwerende partij: Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 3, lid 4, onder a), ii), van richtlijn 2000/31/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt ("Richtlijn inzake elektronische handel"), PB L 178 van 17 juli 2000, blz. 1, aldus worden uitgelegd dat onder een maatregel, die een "bepaalde dienst van de informatiemaatschappij" betreft, ook een wettelijke maatregel kan worden begrepen die betrekking heeft op een algemeen beschreven categorie van bepaalde diensten van de informatiemaatschappij (zoals communicatieplatforms), of vereist een maatregel in de zin van deze bepaling, dat er een beslissing wordt genomen met betrekking tot een concreet afzonderlijk geval (bijvoorbeeld met betrekking tot een met name genoemd communicatieplatform)?
2. Moet artikel 3, lid 5, van richtlijn 2000/31 aldus worden uitgelegd dat het achterwege blijven van de volgens deze bepaling in urgente gevallen "onverwijld" (achteraf) te verrichten kennisgeving aan de Commissie en de lidstaat van vestiging met betrekking tot de getroffen maatregel ertoe leidt dat deze maatregel — na het verstrijken van een voor de kennisgeving (achteraf) voldoende periode — niet mag worden toegepast op een bepaalde dienst?
3. Staat artikel 28 bis, lid 1, van richtlijn 2010/13/EU ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten), PB L 095 van 15 april 2010, blz. 1, in de versie van richtlijn (EU) 2018/1808 ⁽³⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie, PB L 303 van 28 november 2018, blz. 69, in de weg aan de toepassing van een maatregel in de zin van artikel 3, lid 4, van richtlijn 2000/31, die geen betrekking heeft op de op een videoplatform geleverde programma's en door gebruikers gegenereerde video's?

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt ("Richtlijn inzake elektronische handel") (PB L 178 van 17.7.2000, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) (PB L 95 van 15.4.2010, blz. 1).

⁽³⁾ Richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie. (PB L 303 van 28.11.2018, blz. 69).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 10 juni 2022 — LR / Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

(Zaak C-377/22)

(2022/C 359/34)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: LR

Verwerende partij: Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Prejudiciële vraag

Moeten — afgezien van de vraag of de diensttijd die verzoekster heeft vervuld in het Verenigd Koninkrijk, ondanks dat deze staat zich inmiddels uit de Europese Unie heeft teruggetrokken, op grond van het Unierecht kan worden beoordeeld — artikel 45, leden 1 en 2, VWEU en artikel 3, lid 1, onder b), van verordening (EU) nr. 492/2011 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een regeling als die van artikel 1, lid 6, van decreto legge nr. 126/2019, dat met wijzigingen is omgezet bij wet nr. 159/2019, volgens welke voor deelneming aan een buitengewoon vergelijkend onderzoek voor de vaste aanstelling van onderwijzend personeel in het Italiaanse secundaire onderwijs, uitsluitend de diensttijd in aanmerking wordt genomen die kandidaten op grond van overeenkomsten voor bepaalde tijd bij Italiaanse openbare scholen voor secundair